

Sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas, kus esimene soetaja, olles saanud kauba omanikuna käsutamise õiguse esimese tarne koha liikmesriigi territooriumil, teatab oma kavatsusest vedada kaup teise liikmesriiki ja esitab viimati nimetatud riigis talle omistatud käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri, tuleb ühendusesisene vedu seostada esimese tarnega, tingimusel et kauba omanikuna käsutamise õigus anti teisele soetajale üle ühendusesisese veo sihtkohaliikmesriigis. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on kontrollida, kas see tingimus on tema menetletavas kohtuvaidluses täidetud.

(¹) ELT C 24, 30.1.2010.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 22. detsembri 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik

(Kohtuasi C-433/09) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Maksundus — Direktiiv 2006/112/CE — Käibemaks — Maksustatav summa — Maks, millega maksustatakse nende väärtuse ja keskmise tarbimise alusel nende mootorsõidukite tarnet, mis ei ole asjaomases liikmesriigis veel registreeritud — „Normverbrauchsabgabe“)

(2011/C 55/24)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindaja: D. Triantafyllou)

Kostja: Austria Vabariik (esindajad: E. Riedl ja C. Pesendorfer)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1) artiklite 78 ja 79 rikkumine — Mootorsõiduki müük — Maksustatava väärtuse hulka selle maksu arvestamine, millega maksustatakse nende väärtuse ja keskmise tarbimise alusel nende mootorsõidukite tarnet, mis ei ole asjaomases liikmesriigis veel registreeritud („Normverbrauchsabgabe“)

Resolutsioon

1. Kuna Austria Vabariik arvestab maksu „Normverbrauchsabgabe“ Austriasse tarnitud mootorsõidukile kehtiva käibemaksu maksustatava väärtuse hulka, siis on ta rikkunud käibemaksudirektiivi 2006/112/EÜ artiklitest 78 ja 79 tulenevaid kohustusi.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta Euroopa Komisjoni ja Austria Vabariigi kohtukulud nende endi kanda.

(¹) ELT C 24, 30.1.2010.

Euroopa Kohtu (teine koda) 22. detsembri 2010. aasta otsus (Juzgado Contencioso Administrativo de La Coruña, Juzgado Contencioso Administrativo n° 3 de Pontevedra (Hispaania) eelotsusetaotlus) — Rosa María Gavieiro Gavieiro (C-444/09), Ana María Iglesias Torres (C-456/09) versus Consejería de Educación e Ordenación Universitaria de la Xunta de Galicia

(Liidetud kohtuasjad C-444/09 ja C-456/09) (¹)

(Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 1999/70/EÜ — ETUC, UNICE ja CEEP sõlmitud raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta klausel 4 — Diskrimineerimiskeelu põhimõte — Raamkokkuleppe kohaldamine autonoomse piirkonna ajutiste teenistujate suhtes — Siseriiklikud õigusnormid, mis kehtestavad teenistusstaazi lisatasu osas erineva kohtlemise, mis põhineb pelgalt töösuhte ajutisel iseloomul — Kohustus tunnustada tagasiulatuvalt õigust teenistusstaazi lisatasule)

(2011/C 55/25)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado Contencioso Administrativo de La Coruña, Juzgado Contencioso Administrativo n° 3 de Pontevedra

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Rosa María Gavieiro Gavieiro (C-444/09), Ana María Iglesias Torres (C-456/09)

Kostja: Consejería de Educación de la Junta de Galicia

Ese

Eelotsusetaotlus — Juzgado Contencioso Administrativo de La Coruña — Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT erivaljaanne 05/03, lk 368) lisa klausli 4 punkti 4 tõlgendamine — Diskrimineerimiskeelu põhimõte — Mõiste „teenistusaega käsitlevad nõuded“ — Siseriiklikud õigusnormid, mis kehtestavad teenistuja eest makstava tasu osas erineva kohtlemise, mis põhineb üksnes lepingu ajutisel iseloomul

Resolutsioon

1. Galicia autonoomse piirkonna selline ajutine teenistuja, nagu on kaebaja põhikohtuasjas, kuulub nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/70, milles käsitletakse ETUC, UNICE ja CEEP sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta, ning selle direktiivi lisas toodud 18. märtsil 1999 sõlmitud tähtajalist tööd käsitleva raamkokkuleppe isikuliselt kohaldamisalasse.

2. Selline teenistusstaazi lisatasu, nagu on kõne all põhikohtuasjas, kuulub töötingimusena direktiivi 1999/70 lisaks oleva raamkõkkuleppe klausli 4 lõike 1 kohaldamisalasse nii, et tähtajalise lepinguga töötajad saavad vaidlustada sellise kohtlemise, mis on sellise lisatasu maksmise osas ilma objektiivse põhjusta nende suhtes ebasoodsam kui võrreldavate tähtajatu lepinguga töötajate kohtlemine. Teatud lepinguliste teenistujate töösuhete ajutine iseloom ei kujuta iseenesest objektiivset põhjust raamkõkkuleppe selle klausli tähenduses.
3. Ainuüksi asjaolu, et selline siseriiklik õigusnorm nagu 12. aprilli 2007. aasta seaduse 7/2007 avalike teenistujate põhimääruse kohta (Ley 7/2007 del Estatuto básico del empleado público) artikli 25 lõige 2 ei tee mingit viidet direktiivile 1999/70, ei välista, et seda sätet saaks pidada kõnealust direktiivi ülevõtva siseriiklikuks õigusnormiks.
4. Direktiivi 1999/70 lisaks oleva raamkõkkuleppe tähtajalise töö kohta klausli 4 punkt 1 on tingimusteta ja piisavalt täpne selleks, et ajutised teenistujad saaksid sellele siseriiklikus kohtumenetluses riigi vastu tugineda, kui nad nõuavad õiguse tunnustamist sellistele teenistusstaazi lisatasudele, nagu seda on põhikohtuasjas kõne all olevad kolme teenistusaasta lisatasud, ajavahemiku osas, mis kulgeb liikmesriikidele direktiivi 1999/70 ülevõtmiseks ette nähtud tähtajast kuni asjaomases liikmesriigis seda direktiivi ülevõtva siseriikliku seaduse jõustumiseni eeldusel, et järgitud on aegumist käsitleva siseriikliku seaduse asjaomaseid sätteid.
5. Olenemata sellest, et siseriiklikes õigusnormides, millega võetakse üle direktiiv 1999/70, esinevad õigusnormid, mis tunnistavad õigust maksta kolme teenistusaasta lisatasu ajutistele teenistujatele, kuid sisaldavad klauslit, mis välistab selle õiguse tagasiulatava kohaldamise, on liikmesriigi pädevad ametiasutused liidu õiguse alusel ja seoses direktiivi 1999/70 lisaks oleva raamkõkkuleppe klausliga, millel on vahetu õigusmõju, kohustatud andma õiguse lisatasudele tagasiulatavalt alates liikmesriikidele selle direktiivi ülevõtmiseks ette nähtud kuupäevast.

(¹) ELT C 24, 30.1.2010.

Euroopa Kohtu (teine koda) 16. detsembri 2010. aasta otsus — AceaElectrabel Produzione SpA versus Euroopa Komisjon, Electrabel SA

(Kohtuasi C-480/09 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Ühisturuga kokkusobivaks tunnistatud abi — Tingimus, mille kohaselt varasema ebaseaduslikuks tunnistatud abi saaja peab esiteks abi tagasi maksma — Mõiste „majandusüksus” — Kahe eraldiseisva emaettevõtja ühine kontroll — Hagiavalduses sisalduvate väidete moonutamine — Vead ja põhjendamatus)

(2011/C 55/26)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: AceaElectrabel Produzione SpA (esindajad: avvocato L. Radicati di Brozolo ja avvocato M. Merola)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon (esindaja: V. Di Bucci), Electrabel SA (esindajad: avvocato L. Radicati di Brozolo ja avvocato M. Merola)

Ese

Apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (esimene koda) 8. septembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-303/05: ACEAElectrabel Produzione SpA vs. komisjon, milles Esimese Astme Kohus jättis rahuldamata nõude tühistada komisjoni 16. märtsi 2005. aasta otsus 2006/598/EÜ riigiabi kohta, mida Itaalia (Lazio piirkond) kavatseb anda kasvuhoonegaaside heidete vähendamiseks (ELT 2006, L 244)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista AceaElectrabel Produzione SpA-lt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud ja jätta AceaElectrabel Produzione SpA kohtukulud tema enda kanda.
3. Jätta Electrabeli kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 24, 30.1.2010.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 9. detsembril 2010 aasta otsus (Bundesfinanzhof eelotsusetaotlus — Saksamaa) — Minerva Kulturreisen GmbH versus Finanzamt Freital

(Kohtuasi C-31/10) (¹)

(Kuues käibemaksudirektiiv — Artikkel 26 — Reisibüroode ja reisikorraldajate eriskeem — Kohaldamisala — Ooperitea-tripiletite müük ilma täiendavate teenuste osutamiset)

(2011/C 55/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof